

blijft altijd bij ons. Soms denk ik er aan, als ik op de heuvel bij de bunker speel. Veel maanden en weken vergeet ik er aan te denken. Maar vanavond, nu de pijn aan m'n ogen wat minder is, zie ik het allemaal weer levend voor mij.

Buiten luidt ergens een klok van een kerk. De dokter heeft gezegd, dat m'n ene oog misschien véél beter zal zijn, als het verband er af gaat.

Ik merk, dat ik bijna inslaap. Ik voel me tevreden en blij.

Ik zal Vader vragen, of ik naar 't clubje in 't dorp mag, als ik weer beter ben. Want ik wil meer over Jezus weten . . . Hij is het Licht der wereld!" heeft tante Nel gezegd. En als m'n ogen nooit meer licht zouden zien, wat dan?

Mijn ogen hebben iets van Zijn heerlijkheid gezien! Laat ik daar nu maar aan denken en rustig gaan slapen . . .

Wat de kaarsjes zeggen

ELIS. WIJNANDS

Misschien hebben jullie thuis een heleboel zusjes en broertjes, of komen er zo tegen het Kerstfeest verschillende vriendjes en vriendinnetjes om jullie mooie kerstboom te bewonderen. In beide gevallen zou je dan met elkaar iets over de kaarsjes kunnen vertellen, die hun helder licht niet voor niets laten schijnen in een donkere wereld. Nee, de kerstboomlichtjes geven de boodschap door van het Kindje in de kribbe, dat mensen en kinderen gelukkig wil maken.

Het is geen „spel" wat ik bedoel, maar een „ceremonie", dus iets, waar eerbied aan te pas komt. Tien kinderen kunnen er aan mee doen. Ze moeten allen een versje van vier regels uit het hoofd leren. Het beste is, wanneer jullie je opstelt aan weerszijden van een tafel (aan iedere kant vijf), waarop een grote brandende kaars staat. Daarnaast zou je b.v. een opengeslagen Bijbel neer kunnen leggen.

Voordat ieder op zijn beurt het versje opzegt, wordt gezongen: *Komt allen tezamen* (Lied 77 : 1 „Kinderen van één Vader", Gez. 18 : 1 NH.-bundel, en Lied 136 : 1 N.P.B.-bundel). Is iedereen klaar, dan kun je niets anders zingen dan het overbekende lied van de kaarsjes: *Jezus zegt, dat Hij hier van ons verwacht, dat wij zijn als kaarsjes, brandend in de nacht* (Lied 97 : 1 „Kinderen van één Vader". N.V.V.Z., en 218 : 1 „Wie zingt mee", Ned. Zond. Ver.).

Voor het geval, dat je het eerste lied niet kent, noem ik nog een paar andere, die ook heel goed dienst kunnen doen: *Stille nacht, In Bethlehems stal* en *De herdertjes lagen bij nachte*.

Wanneer nummer 1 aan de beurt is om zijn of haar versje op te zeggen, moet hij eerst een niet-brandend kaarsje gaan aansteken aan de grote kaars op de tafel. Dat doen dan vanzelfsprekend alle deelnemers aan deze ceremonie. Vergeet dus niet, allemaal een kaarsje in de hand te nemen vóór je begint. En nu de versjes!

- 1 *De kaarsenvlammen zeggen
- het maakt ons heel erg blij! -
dat Jezus is geboren
voor U en ook voor mij.*

- 2 *Als kindje lag Hij neder
al in een kribbe klein.
Voor alle mensen wil Hij
de Zaligmaker zijn.*
- 3 *Aan herders op de velden
verscheen een heel groot licht.
Eerst schrokken deze mannen,
bedekten hun gezicht.*
- 4 *Maar toen er eng'len zongen
van „Vrede op de aard”,
in mensen welbehagen”,
was vlug hun angst bedaard.*
- 5 *Een stem begon te spreken
van 't Kindje in de stal:
Weest blijde om de boodschap,
die 'k U vertellen zal.*
- 6 *Geboren is een Koning
in 't midden van de nacht.
Hij werd heel arm en hulp'loos
door God op aard' gebracht.*
- 7 *Het Kind ligt in een kribbe,
wat doeken warmen Hem.
Wanneer gij Hem wilt vinden,
haast U naar Bethlehem!*
- 8 *De herders zijn gaan zoeken
nog in diezelfde nacht,
en hebben toen het Kindje
hun dankbaar hart gebracht.*
- 9 *Wij vieren elk jaar Kerstfeest
met groen en kaarsenschijn,
En denken dan aan Jezus,
die onze Heer wil zijn.*
- 10 *Hij is het Licht der wereld
en heeft geluk gebracht.
Wij moeten zijn als kaarsjes,
die branden in de nacht.*

Ik hoop, dat jullie door deze ceremonie het Kerstfeest goed gaan begrijpen en er andere mensen blij mee kunt maken!